

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII KADENCJA**

Warszawa, dnia 19 stycznia 2009 r.

Druk nr 436

Pan

Bogdan BORUSEWICZ

MARSZAŁEK SENATU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Na podstawie art. 84 ust. 1 Regulaminu Senatu my, niżej podpisani senatorowie,
wnosimy projekt uchwały

**w sprawie uczczenia 70-lecia śmierci św. Urszuli Ledóchowskiej
i uznania jej za wzór patriotki.**

Do reprezentowania nas w dalszych pracach nad tym projektem uchwały upoważniamy
senatora Zbigniewa Cichonia.

(-) Grzegorz Banaś	(-) Maciej Klima
(-) Ryszard Bender	(-) Paweł Klimowicz
(-) Przemysław Błaszczyk	(-) Stanisław Kogut
(-) Krystyna Bochenek	(-) Bronisław Korfanty
(-) Jerzy Chrościkowski	(-) Sławomir Kowalski
(-) Zbigniew Cichoń	(-) Norbert Krajczy
(-) Władysław Dajczak	(-) Waldemar Kraska
(-) Wiesław Dobkowski	(-) Adam Massalski
(-) Jan Dobrzyński	(-) Krzysztof Majkowski
(-) Janina Fetlińska	(-) Rafał Muchacki
(-) Stanisław Gogacz	(-) Andrzej Person
(-) Maciej Grubski	(-) Stanisław Piotrowicz
(-) Tadeusz Gruszka	(-) Zdzisław Pupa
(-) Witold Idczak	(-) Czesław Ryszka
(-) Stanisław Iwan	(-) Janusz Sepioł
(-) Kazimierz Jaworski	(-) Tadeusz Skorupa
(-) Stanisław Jurcewicz	(-) Kazimierz Wiatr
(-) Piotr Kaleta	(-) Edmund Wittbrodt
(-) Stanisław Karczewski	

Uchwała okolicznościowa Senatu

w sprawie uczczenia 70-lecia śmierci św. Urszuli Ledóchowskiej i uznania jej za wzór patriotki

29 maja 2009 r. mija 70 lat od śmierci św. Urszuli Ledóchowskiej. Życie jej pełne pasji poświęcenia Ojczyźnie Bogu i Człowiekowi tak podsumował Ojciec Święty Jan Paweł II w czasie jej kanonizacji w Rzymie w 2003 r. „Wszyscy możemy się uczyć od niej, jak z Chrystusem budować świat bardziej ludzki – świat, w którym coraz pełniej będą realizowane takie wartości jak: sprawiedliwość, wolność, solidarność, pokój”.

Św. Urszula – hr. Julia Ledóchowska urodziła się w 1865 r. w Austrii w rodzinie emigranckiej chlubiącej się po ojcu dewizą „Averum respice mores” (Bacz na obyczaje przodków). Matka jej pochodziła z rodziny szwajcarsko-niemieckiej. Wychowana na obczyźnie wznosiła w atmosferze patriotycznej i religijnej domu rodzinnego w którym kultywowana była pamięć jej pradziadka Antoniego Ledóchowskiego – posła na Sejm czteroletni, dziadka – generała Ignacego Hilarego Ledóchowskiego, dowodzącego obroną twierdzy Modlin w Powstaniu Listopadowym i Kawalera Francuskiej Legii Honorowej, a także stryja - kardynała Mieczysława Ledóchowskiego, arcybiskupa poznańskiego i gnieźnieńskiego więzionego za obronę polskości w zaborze pruskim.

Do Klasztoru wśród Urszulanek w Krakowie Urszula Ledóchowska wstąpiła mając 21 lat. Podejmując z zapalem kształcenie i wychowanie polskich dziewcząt.

W 1907 r. wyjechała z misjami do Petersburga aby zająć się pracą wychowawczą wśród młodzieży polskiej w imperium rosyjskim. Wydalona z Rosji w 1914 r. po wybuchu I wojny światowej przeżyła lata 1914-1920 jako emigrantka w krajach skandynawskich poświęcając się działalności patriotycznej, pedagogicznej i apostołskiej.

Na zaproszenie Ignacego Paderewskiego i Henryka Sienkiewicza podjęła współpracę z kierowanym przez nich Komitetem Pomocy Ofiarom Wojny w Polsce i wygłosiła w Szwecji, Danii i Norwegii około 80 odczytów w 6 językach, prezentując dzieje narodu polskiego, literatury polskiej i sztuki.

Pisała artykuły w tamtejszej prasie, spotykała się z wybitnymi osobistościami ze świata nauki, polityki, religii promując wszędzie niepodległość Polski oraz akcję niesienia pomocy materialnej i humanitarnej w czasie wojny.

Wydała dzieło „Polonica” w trzech językach skandynawskich w 1917 r. zawierające teksty o historii, literaturze i sztuce polskiej pióra cenionych autorów skandynawskich.

Doświadczyla niełatwego losu emigranta, co zrekapitulowana w jednym z odczytów w Kopenhadze „Trzeba samemu skosztować chleba wygnańców, aby zrozumieć wielkość ich cierpienia”. W tym samym odczycie wyznawała „Jesteś nieśmiertelny, kraju moich przodków! Jesteś nieśmiertelna Ojczyzno ukochana, Polsko moja! Nieśmiertelna przez odwieczną sławę. Nieśmiertelna przez sztukę i literaturę, której nie sposób wymazać z pamięci narodu. Nieśmiertelna przez miłość, którą żywią ku tobie twoje dzieci, a której nie masz równej w świecie. Śmiem to wypowiedzieć z czołem wzniesionym i z dumą w sercu”.

W podsztokholmskim domu Sióstr Urszulanek życzliwego wsparcia spotykali się przedstawiciele różnych opcji politycznych, dyskutując o przyszłej wolnej Polsce.

Apelując do społeczeństwa duńskiego o fundusze, tłumaczyła: „sprawcie żebym mogła w waszym ładnym kraju utworzyć kawałeczek Polski dla robotnika, który tu przybył pracować”.

W 1920 r. wróciła do odrodzonej Ojczyzny i za aprobatą Kościoła założyła Zgromadzenie Sióstr Urszulanek Serca Jezusa Konającego w Pniewach, rozpoczynając dzieło nauczania i wychowania szczególnie w środowiskach najbardziej potrzebujących i ubogich.

Św. Urszula Ledóchowska podejmowała pracę nie tylko w Polsce, ale poza granicami kraju stanowiąc przykład otwarcia na problemy różnych narodów i stanów. W Petersburgu wystąpiła z pomysłem otwarcia kaplicy, w której różne narodowości mogłyby sprawować nabożeństwa we własnych językach. Zainicjowała duszpasterstwo ekumeniczne wśród luteranckich Finów w Karelii. Po Sztokholmie otworzyła szkołę języków obcych dla dziewcząt skandynawskich, przeniesiono potem do Danii. Założyła dla szwedzkich katolików czasopismo do dziś istniejące pod nowym tytułem, prawdopodobnie pierwsze od czasów reformacji. W Danii we współpracy z pastorem protestanckim otworzyła świetlicę dla wychowywanych przez ulicę duńskich dzieci.

We Francji zorganizowała dom wypoczynkowy dla francuskich rodzin, a na zebraniu literatów francuskich wystąpiła z odczytem na temat pracy. Miała szerokie kontakty ekumeniczne między innymi z luteranckim arcybiskupem Uppsali Nathnem Sderblomem laureatem Pokojowej Nagrody Nobla przez którego była kilkakrotnie zapraszana do wygłoszenia odczytów w Uppsali.

Stała zawsze ponad podziałami narodowościowymi, społecznymi, kulturowymi czy konfesyjnymi. W myśl głoszonej przez nią zasady: „Moją polityką jest miłość” wykorzystywała nowoczesne media, uruchomiła drukarnię, wydawała czasopisma, występowała w polskim radio, pisała powieści dla dzieci, wygłaszała prelekcje i animowała działalność organizacji religijnych. Była wrażliwa na ludzką biedę i dlatego w czasie emigracji zarobkowej polskich dziewcząt do fabryk sztucznego jedwabiu we Francji w latach

20-tych i 30-tych XX wieku w ślad za nimi posłała siostry zakonne dla zapewnienia im opieki duchowej.

W 1906 r. założyła w Krakowie na polskich ziemiach akademik dla studentek. W 1931 r. na zaproszenie Papieża Piusa XI założyła międzynarodowy akademik dla dziewcząt w Rzymie. Dzięki ofiarodawcom placu na obecnej ul. Wiślanej wybudowała nowoczesny akademik żeński pozyskując fundusze. Powstał komitet budowy na którym protektorat przyjęli ks. kard. Aleksander Kakowski i pani prezydentowa Michalina Mościcka. W domu tym zatrzymał się Karol Wojtyła w 1955 r. w czasie pobytu w Warszawie i z niego też 3 października 1978 r. wyjechał do Rzymu na konklawe. Po raz trzeci gościł 11 czerwca 1999 r. jako Papież Jan Paweł II.

Św. Urszula Ledóchowska była założycielką i przełożoną Zgromadzenia Zakonnego liczącego wówczas prawie 800 sióstr i prowadzącego działalność misyjną na całym świecie. Życie jej pełne trudu i poświęcenia zakończyła 29 maja 1939 r. Dwa lata przed śmiercią w dniu jubileuszu 50-lecia życia zakonnego powiedziała: „Jedno miałam pragnienie, chciałam służyć Bogu i Ojczyźnie”. Tak też była oceniana przez współczesnych jej. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Wojciech Świątosławski po jej śmierci napisał. „Życie Matki Ledóchowskiej pełne poświęcenia i ofiarnej pracy pozostanie na zawsze wzorem dla przyszłych pokoleń”. Za życia swojego została odznaczona Orderem Polonia Restituta przez prezydenta Mościckiego w 1927 r. Powszechny szacunek i uznanie dla Siostry Urszuli Ledóchowskiej zaowocowały nadaniem jej imion wielu ulicom, placówkom oświatowo-wychowawczym i parafiom nie tylko w Polsce, ale także na Litwie, w Austrii, we Włoszech, w Argentynie a nawet w Tanzanii. Została także uznana za patronkę miasta Sieradza przez Radę Miasta w 2006 r. oraz ogłoszona współpatronką archidiecezji poznańskiej.

Św. Urszula Ledóchowska jest postacią, która promieniuje swoją wielkością jako wzór patriotki i człowieka. Potrafiła przekraczać granice państw, podziałów religijnych, politycznych i stanowych. Łączyła ludzi dobrej woli dla realizacji dobra wspólnego i dowodziła jak wymierne owoce to przynosiło. Dlatego też Senat oddaje jej należną cześć i uznanie.

T ł o c z o n o z p o l e c e n i a M a r s z a ł k a S e n a t u

---